

Tunadalskyrkan 170820

Nådens gåvor 1 Kor 12:1-11

Vilka kvalifikationer krävs det för att vara en kristen? Ja, det beror på vem man frågar. Enligt migrationsverket krävs det kunskap. Enligt en tidningsnotis hade man frågat en konvertit, alltså en som övergått från en annan religion till kristen tro hur många sidor det finns i bibeln, och andra rena kunskapsfrågor som förmodligen få av oss skulle klara av att svara på, och svaren avgör om man räknas som trovärdig eller inte.

Enligt Bibeln är kravet att man ska tro på Jesus Kristus som Herre och frälsare. Inte att man ska veta så mycket, även om kunskapen så småningom kommer och man förstår mer och mer. Men för att bli medlem i Guds rike som inte har mänskliga gränser är passet en tro på Jesus Kristus. Joh skriver "Åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn. Och Paulus skriver i Rom 10:9 om utgångspunkten: *Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.*

Efter pingstdagen när många kom till tro på Jesus, uppstod ett behov av att träffa likasinnade. Lärjungarna hade ju redan tidigare mötts till bön, till gemenskap men plötsligt var de många som trodde och i apostlagärningarna berättas att *de troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och delade ut åt alla, efter vars och ens behov. De höll samman och möttes varje dag i templet och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande uppriktig glädje. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem.*

Och så bildades nya församlingar i takt med att evangeliet spreds till andra delar av Europa enligt Jesu löfte: *När den helige ande kommer över er ska ni få kraft och vittna om mig, i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.* Och på något märkligt sätt har församlingarna överlevt fram till i dag. De har sett och ser olika ut på olika ställen, man lägger tonvikten på olika saker, gudstjänsterna är olika, men det gemensamma är tron på Jesus Kristus, som är det som håller ihop församlingen, både den lokala och den världsvida kyrkan. En undersökning från 2010 uppskattar att det finns ungefär 32 % kristna av hela världens befolkning.

Vilken kraft i evangeliet, vilken kraft i Jesus. Det började med att Gud såg världens behov av räddning och sände Jesus till världen som människa *"Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son för att var och en som tror på honom ska bli räddad"*

Och så är också vi här en del av detta. Ibland kan det vara bra att tänka sig in i att vi inte är ensamma utan en del av något mycket större, men också att vi får ta ansvar för vår lilla del av helheten.

Vi kan göra skrivningar och säga att det och det ska församlingen göra, men **församlingen** i sig inte kan göra något – men vi är alla en del av lösningen. För det går inte för en att göra allt arbete, det går inte för två att genomföra alla goda visioner, men om vi alla gör vad vi kan kommer det att fungera.

Vi har fått många möjligheter genom att vi har olika personligheter och förmågor, vi är bra på olika saker och kan bidra till helheten, och om alla gör vad vi kan så har vi fantastiska resurser och möjligheter. Men det räcker inte riktigt ändå, för då blir det bara en förening vilken som helst där människor med samma intressen möts. Vi har ju ett helt annat centrum i församlingen, Jesus Kristus, som vill leda oss, som vill styrka oss, som vill dela ut av sina gåvor till oss, för att vi ska kunna gå hans väg. Det står ju till och med att han är huvudet för församlingen. Huvudet, hjärnan som styr resten av kroppen.

Och han som har en helhetssyn på ett helt annat sätt än vi har, kan använda oss människor för sina syften, vi får liksom vara hans uträckta händer, armar och mun och så vill han ge oss det vi behöver i olika sammanhang för att få bli till glädje för varandra. Och då har vi fått det vi kallar för nådens gåvor, eller andens gåvor som en möjlighet. Gåvor som ligger utanför vårt förstånd, som man ibland kallar övernaturliga, men som är Guds resurser till oss, för att vi ska bli till nytta för varandra som Paulus skriver i 1 Kor 12, och som är en av dagens texter:

1 Kor 12: 1 Ifråga om de andliga gåvorna, bröder, vill jag också att ni skall ha kunskap. 2Ni vet att när ni var hedningar drogs ni viljelöst med, bort till de stumma avgudarna. 3Därför vill jag att ni skall förstå att ingen som är fylld av Guds ande säger: "Förbannelse över Jesus", och att ingen kan säga: "Jesus är herre", om han inte är fylld av den heliga anden.

4Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. 5Tjänsterna är olika, men Herren densamme. 6Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. 7Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta. 8Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samma Andes hjälp meddela kunskap. 9En får tron genom Anden, en annan genom samma Ande gåvan att bota, 10en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal. 11Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

Det Paulus betonar är att det är olika gåvor, typ de som är uppräknade här, olika tjänster ex lärare, herde, ledare, olika verksamheter men att Gud är densamme i allt, han som verkar i allt och överallt.

Det är Gud som står bakom församlingen och det är han som vill ge allt det som behövs för att klara uppdraget. Och det är inte ens ansvar utan alls vårt ansvar att ta emot och använda de gåvor Gud ger. Ibland kan man tänka, Ja, men inte jag, hur skulle jag kunna, eller våga, jag som är så rädd av mig, och speciellt jobbigt är det att ställa sig upp i kyrkan, tänk om det blir fel, tänk om det jag säger eller gör missuppfattas. Men Guds gåvor är så mycket större än så, en del av dem kan komma till uttryck i gudstjänsten, och om han vill använda oss ger han också mod att göra det; men också i andra sammanhang, där vi plötsligt märker att vi kan få vara till hjälp utan att det på något sätt är vår egen förtjänst. Vi kan få säga något som vi märker blir till hjälp utan att egentligen veta alls hur situationen är; vi kan känna en inre maning att be för en annan människa både i vår ensamhet och när vi möts, och ibland kan undret ske; Gud ger en speciell gåva just för det tillfället och man kan ana och ibland påtagligt se hur Gud griper in. En annan gång kanske vi får ett bibelord i tanken och kan förmedla det, och det visar sig vara en profetisk hälsning direkt in i en annans situation.

Vi gör det ibland så märkvärdigt, men det ju i vardagen det ska fungera, och där Gud kanske har störst möjligheter att verka. För det handlar inte om speciella känslor, om extas, om att inte veta vad man gör, utan i högsta grad om att Gud vill samarbeta med oss. Vårt bidrag är att säga ja, jag vill bli använd av dig, ge mig det du vill. För hur var det Paulus skrev: *7Hos var och en framträder Anden så att*

den blir till nytta; genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

En del gåvor ges och varar hela livet, andra gåvor ges vid behov, och det handlar hela tiden om en samverkan mellan Gud och människa. För tänk att han valt att använda oss som sina redskap, oss små ofullständiga människor, som så ofta kommer tillkorta och gör det som är fel, men som i hans ögon har möjligheter och är användbara.

Vi är var och en som pusselbitar i ett stort pussel, Guds församling där vi bor. Gud vill använda just vår förmåga som en pusselbit och samtidigt ge av sina gåvor och möjligheter så att just vår pusselbit passar in.

Petrus skriver i sitt första brev (4:10) *Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former. Låt Gud förhärligas i allt detta.*

AMEN